

Hrant'tan Berkin'e...



CENGLZ ÇANDAR

Politika / 13/03/2014

Hrant için insan seli, Osmanbey'den Samatya'ya uzamıştı. Berkin için de Okmeydanı'ndan Şişli'ye E-5 insan almadı.

İstanbul, galiba, tarihinin en büyük cenaze törenlerinden birini yaşadı dün. Berkin Elvan için yüz binler yürüdü. Böyle bir 'dönüm noktası'na bir başka cenaze töreninde daha tanık olunmuştu. Aşağı yukarı tam 7 yıl önce (2007'nin ocak ayının üçüncü haftasında). Hrant Dink için insan seli, Osmanbey'den Samatya'ya kadar uzamıştı. Bu kez de Okmeydanı'ndan Şişli'ye E-5 insan almadı. Şişli'den Feriköy'e uzadı on binler, yüz binler.

Ve gitti Berkin Elvan

Şu kısa dörtlük dünkü İstanbul'un halini, hem de vicdanlı Türkiye'yi anlatıyordu:

"Küçük bedenine kente sığmadı Berkin
Yüz bin oldun meydanlarda
Milyon oldun insanların kalplerinde
Hoşça kal çocuk."

Ne gariptir ki vicdan ile sağduyu ile akıl ile ülkesinin gerçekleri ile bağlantısı kopmuş bir adam, ülkenin İstanbul'dan uzak bir köşesinde Siirt'te bağırıyordu yine; üstelik tam da İstanbul, Türkiye'deki milyonların çarpan yüreğini yansıtan yüz binlerle Berkin'i uğurladığı sırada:

"Marjinal sol örgütler, anarşistler, teröristler, vandallar işte bu MHP ile CHP ile Pensilvanya ile BDP ile ittifak halinde sokakları karıştırmak istiyorlar. Hiç merak etmeyin, asla umutsuz olmayın. Biz bütün bunların hesabını soracağız."

Yüz binlerce insan, nasıl 'marjinal' sayılabilirse nasıl 'anarşistler, teröristler, vandallar' olarak nitelenebilirse...

Benim için alışık olduğum, bildik bir dil bu. 1960'lı yıllardan beri tanıdığım bir dil bu benim. Bu ülkede kendini kaybetmiş iktidar sahiplerinin dili. Yarım yüzyıl sonra, iktidarını kaybetmemek hırslı içinde kendini kaybetmiş olan bir adamın ağzından aynı dili işittim dün.

Oysa Sezen Aksu gibi milyonların ruhuna sesini veren, bir 'toplumsal duyarlılık' simgesi bir isim, "Soğukkanlılığını, muhakeme yetisini kaybetmiş bir kibir, iktidar ve güç zehirlenmesinden doğan bir vicdan tutulması Berkin'i de aldı" diye yazmıştı.

'Soğukkanlılığını, muhakeme yetisini kaybetmiş' o 'kibir'in sahibi, 'iktidar ve güç zehirlenmesi'nden mustarip, o nedenle 'vicdan tutulması'na uğramış o kişi, öylesine başka bir gezegene geçmiş, Türkiye'nin ruhundan ve vicdanından uzaklaşmış durumda ki dün, şöyle de bağırıyordu bir yandan:

"Eski Türkiye'de kan vardı, gözyaşı vardı, acı vardı. İşte biz o eski Türkiye dönemini kapattık, yeni Türkiye'de ağlayan değil, eşiyile çocuklarıyla bir sofranın etrafında huzurla oturan anneler var."

Şaka değil, bir 'karamizah' gibi, Berkin Elvan'ın annesinin yüreği yanarken, Ali İsmail Korkmaz'ın annesi ona sarılmış, İstanbul tarihinin en büyük kitle olaylarından birinde, 15 yaşındaki küçücük çocuğun tüm ülkenin yüreğini burkan cenaze töreninde söylüyor bu sözleri. Binlerce ana, kimisinin yüzü yılların çilesi ve günün üzüntüsüyle derin çizgilerle kırış kırış, ellerinde 'bir somun ekmek'... Gözyaşları içinde sessiz protesto gösterisine durmuşlar... Onlar öyleyken, sanki onlarla alay edercesine söyleniyor bu sözler.

Gözüm toprağa giden Berkin'e son yolculuğunda eşlik eden insan selinde, kulağımda bu sözler, aklımda ise Fenerbahçeli milli futbolcu Bekir İrtegün'ün Berkin için yazdığı şu sözler:

"Senin o azıcık kalan bedeninin hepimizin vicdanından, insanlığından ağırdır. Cennetten biz insan olmayı beceremeyenlere dua et."

Türkiye'nin geleceğine Siirt'ten tehdit savrulurken Berkin Elvan'ın ölümünün damgasının vurulduğu bir başka yerde, iktidarın hiç hoşuna gitmeyecek bir 'Türkiye İlerleme Raporu'nu büyük bir oy çoğunluğu ile kabul eden Avrupa Parlamentosu toplantısında, Stefan Füle konuşuyor:

"Bugüne kadar hep Türkiye için iyi niyetli konuşmalar hazırladım ama bunları okuma fırsatım olmadı. Ama bugün size kişisel olarak görüşümü söylemek istiyorum. Bugüne kadar üyelikler ancak bütün kriterlerin yerine getirilmesiyle oldu. Bunun kısa yolu yok. Türkiye de üye olmak istiyorsa bunu yapacak. Ama biz de fasılları

açmadan daha fazla talepkâr olursak, bizim işimizi zorlaştırırsınız. Burada sorulması gereken soru, AB Türkiye için model olmalı mı? Bunun yanıtını vermeniz önemli. Bugün ölen genç çocuk Berkin Elvan olayını gündeme getirdiniz. Çok üzgünüm. Türk halkı daha fazla demokrasi talep ediyor. Ben Türk halkının bu çağrısını duyuyorum..."

Anlayacağınız artık Türkiye'nin demokrasi mücadelesi, 'muhakeme yetisini kaybetmiş, kibir ve güç zehirlenmesine uğramış' bir 'Tek Adam' heveslisi ve çevresine karşı verilecek mücadele ile mümkün olacak.

İstanbul tarihindeki en büyük kitle gösterileri, Hrant Dink ve Berkin Elvan cenazelerini onun iktidarı altında yaşadı. İlkinde, Hrant'ı onun önünü kesmek isteyenlerin öldürmüş olabileceğini düşünüyorduk.

Aradan 7 yıl geçti. Hrant Dink cinayeti aydınlanmadı. Aydınlatılmadı. Üstelik, Hrant'ın ölümünde parmağı olan kim varsa, bundan üç gün önce, karanlık basmışken, akşam vakti sokağa salındı.

Tam da o akşamın ertesi sabahında, Berkin Elvan, "Ben artık gidiyorum" dedi. Ve tüm Türkiye'yi ayağa kaldırdı.

İstanbul tarihinin en büyüklerinden biri olan dünkü kitle gösterisi, bir yanılığın eseri değildi. Hrant'ın yakın tarihimizde birçok bakımdan bir 'dönüm noktası' sayılan o muazzam kalabalıklı vakur cenaze töreniyle dünkü arasında bir temel fark var: Berkin Elvan'ın küçücük bedeni üzerinden verilen mesajın iyi anlaşılması gerekiyor.

Türkiye artık üzeri kapatılan soygunlarla ve zulüm tehdidiyle yalanla ve medya karartmasıyla kolay yönetilebilecek bir ülke olmaktan çıkmıştır.

(<https://plus.google.com/111139069635417829913>)